

РЕШЕНИЕ

№ 4753

гр. ***, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

при участието на секретаря ГАЛИНА ХР. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ Гражданско дело №
20231110115466 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявени от ЗАД „***“
против ЗЕАД „***“ обективно кумулативно съединени установителни иски
с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 411 КЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК вр.
чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца
сумата от 3 974 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение
и ликвидационни разноски, ведно със законна лихва от датата на подаване на
заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 06.01.2023 г., до
окончателното изплащане на вземането, и сумата от 331, 17 лв. - мораторна
лихва за забава от 10.03.2022 г. до 06.01.2023 г., за което е издадена заповед
за изпълнение по чл. 410 ГПК от 25.01.2023 г. по гр. д. № 982/2023 г. по описа
на СРС, 66 състав.

Ищецът твърди, че по договор за имуществена застраховка “Каско” е
заплатил сума в размер на 3 974 лв., представляваща застрахователно
обезщетение за нанесени на МПС „***“ с рег. № *** щети, настъпили в
резултат от ПТП, реализирано на 13.06.2021 г. в гр. ***, на кръстовището с
кръгово движение около хотел „***“. Виновен за ПТП е водачът на МПС
„***“ с рег. № ***, чиято гражданска отговорност към датата на ПТП е
застрахована при ответното дружество. Твърди, че водачът на МПС „***“ с
рег. № *** не е спазил предимството, отредено на МПС „***“ с рег. № ***,
което излизало от кръговото кръстовище. Ищецът е заплатил сумата от 3 959
лв. в полза на автосервиза, извършил ремонта на МПС „***“ с рег. № ***.
Били извършени и 15 лв. ликвидационни разноски. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК /дата пощ.кл./ е подаден писмен отговор.
Ответникът оспорва механизма на ПТП, причинно-следствената връзка между
ПТП и вредите по МПС „***“ с рег. № ***. Твърди, че двустранният

протокол за ПТП не е подписан от водача на МПС „****“ с рег. № ***; че този водач – П. К., не е изписал изрза „виновен съм“. Оспорва изнесения механизъм на ПТП. Сочи, че при твърдения за удар в предна дясна част на МПС „****“ с рег. № ***, то не би следвало да има вреди в предна лява част – колан и други. В условията на евентуалност счита, че изключителна вина за ПТП има водачът на МПС „****“ с рег. № ***, който е:

- отнел предимството на водача на МПС „****“ с рег. № ***, като МПС „****“ се е движило в кръстовището, когато МПС „****“ е навлязло в него;

- в условията на евентуалност - че по силата на пътен знак или маркировка в конкретното кръстовище то за навлизащия в същото водач на МПС „****“ е предвидено предимство, а движещият се в кръстовището водач на МПС „****“ е следвало да го пропусне;

В условията на евентуалност твърди, че водачът на МПС „****“ с рег. № *** е допринесъл за реализирането на ПТП, като е нарушил различни разпоредби на ЗДвП и като е:

- се е движил с несъобразена скорост;

- предприел е излизане от кръстовището там, където е било забранено;

- спрял е рязко в самото кръстовище, а е могъл да се размине с МПС „****“ без да осъществи удар;

- предприел е изпреварване, което е било „рисковано и противоправно“- точен израз от § 15 от отговора. Оспорва размера на претендираното обезщетение. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства.

С доклада по делото са отделени, като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че към датата на ПТП МПС „****“ с рег. № *** е било застраховано при ищеца с имуществена застраховка „Каско“, а МПС „****“ с рег. № *** е било застраховано при ответника с имуществена застраховка ГО; че ПТП-то е настъпило в срока на застрахователното

покритие и по застраховка „Каско“, като ПТП-то съставлява покрит риск; че ищецът е заплатил исковата сума за ремонта на МПС.

Спорен по делото остава въпросът относно механизма на ПТП и дали е налице причинно-следствена връзка между ПТП и вредите, както и какъв е размерът на последните.

За установяване на механизма на процесното ПТП са допуснати двама свидетели на страните, както и е назначена САТЕ.

От показанията на разпитания по делото свидетел П. К., който е управлявал МПС „****“ с рег. № *** се установява, че е пътувал с мпс-то в посока от гр. *** към гр. ***. На кръговото движение в гр. *** пред хотел „****“ посочва, че се е престоил в най-дясната лента. В момента, в който тръгнал да минава през кръговото движение забелязал, че от лявата страна, в средната лента е имало движещ се автомобил „****“, който направил завой за да навлезе в улицата към хотел „****“. Свидетелят посочва, че забелязал непосредствено преди извършване на маневрата от другия лек автомобил, че бил подал сигнализиращ знак „мигач“. К. посочва, че засякъл другия автомобил, предвид маневрата която направил. Вследствие посочва, че настъпило ПТП между двата автомобила, като щетите по „****“ с рег. № *** били счупен преден фар и преден ляв калник, а по отношение на л.а. „****“ щетите били настъпили в областта на предна дясна врата. Посочва, че съставили двустранен констативен протокол.

От показанията на разпитания по делото свидетел И. З., водач на л.а. „****“, се установява, че е управлявал лек автомобил марка „Рено“, модел „***“, с рег. № ***, като е участвал в произшествие в гр. ***, на кръстовището с кръговото движение около хотел „****“. Спомня си, че в момента на произшествието се намирал в кръговото и се движил наляво, подал десен мигач, защото трябвало да се отклони към хотел „****“ и да продължи към Спортна зала „Младост“. Посочва, че докато правел тази маневра, бил подал мигач да завие надясно. В този момент посочва, че друг автомобил л.а. „Мерцедес“, навлизайки в кръговото кръстовище, ударил управлението от него лек автомобил странично - вдясно, в пасажерската врата. Посочва, че другият автомобил се намирал в сляпата му точка, като не е успял да го възприеме и затова и не е правил опити да спре. Имало причинени щети по двете десни врати, долния праг и прозорецът на дясната пасажерска врата. При самия сблъсък, сочи, че пиропатроните на коланите издали звук, като от деформация, поради което трябвало да бъде сменена цялата електрическа инсталация на автомобила. Не могло да бъде сменено само еърбеците, заради щетите по пиропатроните. Цялата електроника, която е свързана с еърбеците, трябвало да бъде сменена. Посочва, че имало спор за вината при попълване на двустранния протокол с водача на другия лек автомобил, който бил преодолян след пристигане на служителите на реда.

Заключението на САТЕ изготвено от вещото лице С. С., съдът възприема, като обективно и компетентно дадено. От същото се установява,

че на база извършения анализ, съпоставяйки представените по делото писмени и гласни доказателства и отчитайки схемата в представения двустранен констативен протокол за ПТП, механизъм на настъпване на процесното произшествие, е следният:

На 14.06.2022 г. в град ***, около 17:40 ч. на кръстовище с кръгово движение в района на хотел ***, водачът на МПС „****“ с рег. № ***, се е движел в средната лента с посока към хотел „****“ за излизане от кръговото кръстовище в посока към спортна зала Младост. По същото време с навлизане към кръстовището с кръгово движение се е включвал водачът на МПС „****“ с рег. № ***, вследствие на съприкосновение, между двата автомобила е настъпило ПТП.

Вещото лице посочва в експертизата си, че на база извършения анализ, водачът на л.а. „****“ се е движел по път с предимство. Посочва, още че за водача на л.а. „****“ в хипотеза би имал възможност да предотврати настъпването на ПТП-то, ако се приеме, че същият е възприел навлизащия от дясната му страна л.а. „****“ с рег. № ***.

Посочва, че по л.а. ****“ с рег. № *** са причинение следните повреди, които се намират в причинно- следствена връзка с механизма на ПТП, а именно: предна дясна врата, предпазна лансна на предна дясна врата, външна дръжка на предна дясна врата, дясна средна колонка, десен праг на вратата, предна дясна ключалка на врата, заден и преден десни водачи ан стъклата, долно уплътнение на предна дясна врата, преден десен предпазен колан, преден ляв предпазен колан, управляващо устройство на въздушните възглавници, дясна предна колонка к-кт, доп. операции, тониране.

Вещото лице посочва, че към датата на ПТП - 13.06.2021 г., размерът на щетите нанесени на процесното МПС „****“ с рег. № ***, възлиза на 4070,69 лв. (хиляда шестстотин и един лева и четиридесет и две стотинки), а с включени 15,00 лв. ликвидационни разноски – 4085,69 лв.

При така установените факти, съдът стигна до следните правни изводи:

Относно иска по чл.411 КЗ, вр. чл.45 от ЗЗД:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне - чл. 411 КЗ.

Застрахователното обезщетение следва да се определи в рамките на действителната пазарна стойност на увреденото МПС към момента на настъпване на застрахователното събитие, а такава е сумата, която е адекватна на стойността, необходима за ефективното отстраняване на причинените в резултат на пътно-транспортното произшествие вреди /решение № 115 от 09.07.2009 г. на ВКС по т.д.№ 627/2008 г., II т.о., ТК /.

От прието заключение на съдебно-автотехническа експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадено се установява, че стойността, необходима за възстановяване на увредения лек автомобил ****“ с рег. № ***, изчислена на база средни пазарни цени към датата на настъпване на увреждането, възлиза в размер на 4070,69 лв. (хиляда шестстотин и един лева и четиридесет и две стотинки), а с включени 15,00 лв. ликвидационни разноси – 4085,69 лв.

Неоснователни са възраженията на ответника относно механизма за настъпване на произшествието и размера на дължимото обезщетение, които се опровергават от показанията на разпитаните по делото свидетели и от приетата САТЕ.

Налице са предпоставките за разглеждане на възражението за съпричиняване на вредонония резултат по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД от страна на водачът на МПС, ****“ с рег. № ***, който според ответника е допсринесъл за нзастъпване на вредонония резултат.

В гражданското производство, с оглед принципа за непосредственост и равенство на страните в процеса, съпричиняването подлежи на изрично доказване. Настоящата съдебна инстанция намира, че възражението за съпричиняване е направено в преклузивния срок, същото следва да бъде разгледано. Съгласно задължителната и трайно установилата се съдебна практика, обективизирана съответно в т.7 на ППВС № 17/ 63 г., ТР № 88/62 г. на ОСГК на ВС, ТР № 1/2014 г. на ОСТК на ВКС и в множество служебно известни на настоящия съдебен състав решения: № 206/ 12. 03. 2009 г., по т.д. № 35/2009 г. на II т.о.; № 54 от 22.05. 2012 г., по т.д.№ 316 / 2011 г. на II т.о.; № 165 от 26.10.2010 г., по т. д.№ 93/ 2010 г.; № 45 от 15. 04. 2009 г., по т.д.№ 525/2008 г. на II т.о.; № 169 от 28. 02.2012 г., по т.д.№ 762 /2010 г. на II т.о.; № 58 от 29.04.2011 г., по т.д.№ 623/2011 г. на II т.о.; № 206 от 12.03.10 г., по т.д. № 2009 г.; № 18 от 17. 09.18 г., по гр.д.№ 60304 / 16 на IV г.о. и мн.др., за да е налице съпричиняване на вредата е необходимо да бъде установена пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения - обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога това му поведение трябва да е противоправно и да води до настъпване, или да улеснява настъпването на вредонония резултат, т.е., в някаква степен да го обуславя. Затова и винаги е необходимо да бъде направено разграничение между приноса на пострадалия за възникване на самото пътно – транспортно произшествие, като правно значим факт, изискващ приложението на чл.51, ал.2 от ЗЗД и допринасяне за настъпване на вредата спрямо самия него, факт, също изискващ приложение на чл.51, ал.2 от ЗЗД. Следователно, за да е налице принос на увредения към настъпване на увреждането, е необходимо извършеното от последния действие, респ. въздържането от такова, не само да нарушава предписаните от ЗДвП и ППЗДвП правила за поведение, но в своята конкретика да се намира в пряка причинна връзка с вредата, т.е. тя да е

негово следствие. Изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД не може да почива на предположения, а следва да се основава на доказани по несъмнен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно да е способствал за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неговото настъпване. За определяне обаче степента на съпричиняване освен изясняване на механизма на процесното пътно произшествие, съдът следва да съпостави в достатъчна степен поведението на всеки един от участниците в същото.

В настоящия случай, категорично се установи, механизма на ПТП, а именно на 14.06.2022 г. в град ***, около 17:40 ч. на кръстовище с кръгово движение в района на хотел ***, водачът на МПС „****“ с рег. № ***, се е движел в средната лента с посока към хотел „****“ за излизане от кръговото кръстовище в посока към спортна зала Младост. По същото време с навлизане към кръстовището с кръгово движение се е включвал водачът на МПС „****“ с рег. № ***, вследствие на съприкосновение, между двата автомобила е настъпило ПТП.

По делото са събрани доказателства за наличие на пътни знаци регулиращи движението и указващи път с предимство, а именно водачът на л.а. „****“ се е движел по път с предимство, доколкото същият се е движил в кръгово движение. Водачът на „****“ с рег. № *** се е движил по път, който е без предимство, като е следвало да изчака излизания от кръговото кръстовище л.а. „****“. В този случай е приложима разпоредбата на чл. 50, ал.1 ЗДвП, която гласи, че на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство.

В този смисъл водачът на л.а. „****“ законът предоставя предимство за преминаване пред л.а. „****“. На следващо място се установява, че „л.а. „*** реализирайки ПТП с л.а. „****“ е нарушил и разпоредбата на чл. 20, ал.2 изр., последно ЗДвП, която гласи, че водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

С оглед изложеното, настоящия съдебен състав счита, че в случая се установява единствено изключителна вина за настъпилото ПТП на водача на л.а. ****“ за настъпване на процесното ПТП, тъй като последният не е съобразил съответните посочени в мотивите на настоящото решение разпоредби от ЗДвП.

Поради горното, възраженията за съпричиняване на водача на л.а. „****“ с вредоносния резултат се явяват неоснователни.

Предвид обстоятелството, че вещото лице посочва, че към датата на ПТП - 13.06.2021 г., размерът на щетите нанесени на процесното МПС „****“ с рег. № ***, възлизат в размер на 4085,69 лв., то съдът счита, че искът е основателен до размера на платената от ищеца сума в размер на **3 974 лв.**

По иска с правно основание чл. 86 ЗЗД:

За да бъде поставен длъжникът по него в забава, е необходимо да е бил поканен от ищеца да плати. Ответното дружество било поканено за възстановяване на платеното от ищеца обезщетение в срока по чл. 412, ал. 3 КЗ на 19.01.2022г., видно от приетите по делото писмени доказателства (л.41-изискуемостта е настъпила на 19.02.2022г., съгласно чл. 412, ал. 3 КЗ), поради което искът за забава е основателен за периода, за който е предявен от 10.03.2022 г. до 06.01.2023 г. за размера от **331,17 лв.**

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски има ищецът, съобразно уважената част от исковете. Дължимите разноски, направени в исковото производство са в размер на 511,10 лв., представляващи заплатена държавна такса, депозит за СТЕ и свидетел и юрк. възнаграждение, определено по реда на чл. 78, а л.8 ГПК.

Съгласно указанията дадени в т.12 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК, постановено по някои спорни въпроси на заповедното производство, съдът по предявения по реда на чл. 415 ГПК иск, съобразявайки изхода на спора разпределя отговорността за разноските, както в исковото, така и в заповедното производство, които в случая възлизат в размер на 136.10 лв., които следва да се възложат в тежест на ответника по делото.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на осн. чл.422 ГПК, вр. с чл. 411 КЗ, че „ЗАД ****“ АД, с ЕИК ***, с адрес в гр. ***, жк. „***.“ № 1, **ДЪЛЖИ НА** ищеца ЗАД „****“ АД с ЕИК ***, с адрес в гр. ***, ул.“****“ № 2, сумата от **3 974 лв.**, представляваща неизплатена регресна претенция за изплатено от ищцовото дружество застрахователно обезщетение по имуществена застраховка и ликвидационни разходи, които ответното дружество в качеството на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния за настъпването на вредите водач на МПС не е възстановило, ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 06.01.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата в размер на **331,17 лв.**, представляваща мораторна лихва за забава за периода от 10.03.2022 г. до 06.01.2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ЗАД „****“ АД, с ЕИК ***, с адрес в гр. ***, жк. „***.“ № 1, да заплати на ЗАД „****“ АД с ЕИК ***, с адрес в гр. ***, ул.“****“ № 2, сумата в размер на **511,10 лв.**, представляваща съдебни разноски за исковото производство и сумата от **136.10 лв.** представляваща съдебни разноски за заповедното производство.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски

градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____